

1552.

ZARZĄDZENIE Nr 58 KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 2 listopada 1950 r.

w sprawie przywozu do kraju i wywozu z kraju zagranicznych środków płatniczych.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549), oraz art. 3 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz zaostrzeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460) Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

1. Zezwala się osobom przyjeżdżającym do Polski na podstawie paszportów zagranicznych na przywóz do kraju zagranicznych pieniędzy bez ograniczenia kwoty — pod warunkiem zgłoszenia polskiemu granicznemu urzędowi celnemu wszystkich przywiezionych do Polski zagranicznych środków płatniczych (pieniądze w banknotach i monetach oraz czeki, weksle i inne dewizy).

Zgłoszenie następuje przez wypełnienie i podpisanie przez podróżnego deklaracji o przywozie środków płatniczych.

Deklaracja powinna zawierać rodzaj i kwoty przywiezionych środków płatniczych.

Dane, zawarte w deklaracji, powinny być potwierdzone przez graniczny urząd celny. Szczegóły dotyczące wypełniania deklaracji zostaną podane w instrukcji dla granicznych urzędów celnych.

2. Przyjeżdżające do Polski osoby, będące w rozumieniu przepisów dewizowych zamieszkałymi w kraju oraz repatrianci, powracający do kraju, mają obowiązek w terminie 7 dni od dnia przekroczenia granicy zaofiarować przywiezione zagraniczne środki płatnicze do skupu Narodowemu Bankowi Polskiemu lub złożyć je do depozytu w tym Banku.

3. Zezwala się cudzoziemcom w rozumieniu polskich przepisów dewizowych na posiadanie w kraju zagranicznych środków płatniczych, wymienionych w deklaracji o przywozie.

Dysponowanie w kraju posiadanymi na tej podstawie środkami płatniczymi może mieć miejsce jedynie w drodze odprzedaży tych środków Narodowemu Bankowi Polskiemu lub złożenia ich do depozytu w tym Banku.

Zagraniczne środki płatnicze, wymienione w deklaracji, które nie zostały odprzedane lub złożone do depozytu Narodowego Banku Polskiego mogą być w terminie 4 miesięcy od daty wypełnienia deklaracji wywiezione za granicę przez osobę, która deklarowała. Odprzedaż części lub całości zadeklarowanych przy wjeździe środków płatniczych jak również przyjęcie tych wartości do depozytu w Narodowym Banku Polskim powinny być odnotowane na deklaracji o przywozie.

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 8 listopada 1950 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą uchwała generalna Komisji Dewizowej Nr 22/II z dnia 31 marca 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 89).

KOMISJA DEWIZOWA

H. Kotlicki, E. Wierchoń